

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIETAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 cèntims.
 Fòra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envían es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

LA VENJANSA Y EL PERDÓ.

(PARÁBOLA DE KRUMMACHER.)

Veurás qu' un Rey d' Orient, molt poderós, va trobá un dia á sa séua espòsa la Reyna tota rabiosa y enfadada, y demanant venjansa contra un malfactor qu' havia despreciat y escarnit, segons deya ella, es séu real poder y autoritat.

Y deya:

—Aquest hòmo vil y pòch respectuós vengué á regalarmé un adrés de pedres fines, y ara m' he trobada en que totes eran falses. Bé sufrirá un bon càstich á dins fosca presó; amb sa séua vida ha de pagá, á la fi, sa mala passada que m' ha fèta. Per sa méua vida heu he jurat. Jò't deman, oh Rey mon espòs, que'l condemnis á que sia trocetjat y roegat per animals ferosos.

Y digué el Rey:

—Repara, espòsa méua, que s' es mesté no dexarsé arrastrá p' es primé impuls de sa passió; perque qui tenga ràbia, mal podrá veure clara sa rahó. Qualsevol qui comanda ets altres, també ha de sebre comandarsé á ell mateix. ¿Per ventura no es un qui comanda, aquí en el mon, imátge y missatge de Déu?

Respòn la Reyna:

—¿Y per ventura es mateix Déu, que tú anomenas, no s' mòstra enutjat y enfurit devegades, en mitx d' una tempestat de tròns y llamps?

—No, (diu el Rey;) perque fins y tot en ses tempestats obra p' es nòstro bé. ¡Ay, espòsa estimada! ¡Quantes vegades s' hòmo preten judicá y conexe á Déu, segons se coneix á ell mateix!

Amb aquestes paraules, la Reyna se irritá més encara, y deya:

—També Déu avorreix y castiga s' hòmo dolent, y no va posá debades en mans téues sa séua espasa de justícia. Jò't deman solament que es culpable sufresca lo que's té ben merescut. De sa séua mòrt ja n' he fètes fé crides.... y per ell ja no hey ha remey.

Diu el Rey:

—Ydò bé, demá mateix es téus desitxs serán cumplits.

L'endemá, va arribá s' hòra señalada. Clarins y trompes varen fé sebre á tot es pòble es sanguinós espectacle; y al punt hey comparegué la Reyna, seguida de molta gent palaciana. Es còr li bategava alegrement, de veure satisfets es séus desitjos venjatus; perque sa venjansa es un bálsam molt bò per aquells còrs vanitosos que's senten ferits des séu orgull.

El rey d' armes obrí sa barrera; es pòbre condemnat sortí allá en mitx tot tremolós, y llavò tornáren á soná timbals y trompes.

Però, ¡mirau quina sorpresa! En llòch d' un lleó d' uys de fòch y ungles ferrenques, compareix un ximple ainellet, que sense gens de pò, s' acostá á n' es condemnat embadalit. Acabáren de soná timbals y trompes; en llòch d' axò, se dexaren sentí es dolsos sons de flautes; y es xotet s' ajegué devòra es criminal, mirantlosé amb dolses uyades.

La Reyna mirá es séu espòs, y li sortiren á sa cara es colors, d' empagahida qu' estava.

Y llavò li digué el Rey:

—Aquesta mirada téua m' diu, estimada espòsa, qu' he fèta lo qu' havia de fé. Aquell qui t' enganá, també enganat ha romás, y més que tú; y ara tú també tens honor, y no deshonorra. Aquesta vermayó que ses téues galtes coloretja, la tròb molt més hermosa que sa púrpura real de que vas vestida; y ella es també per mí sa més cumplida recompensa. Sa téua cara matexa m' diu ben clá, que he obrat amb axò com un digne missatge y còm imatge de Aquell qui tot heu veu y tot heu pòt.

Llavò sés trompes y timbals donáren per acabat s' espectacle, y es pòble sortí d' allá, y s' espargí cridant:

—¡Visca el Rey! ¡Visca la Reyna!

M. O.

MODES.

Sa Marquesa des dos Blens es una marquesa de dos doblés y un menut, (y que perdon,) ò molt empiulada, ò molt pererosa. En es número 5 de L' IGNORANCIA publicárem una carta séua sobre mòdes; y per enllepolirla á que mos ne enviás qualcuna altra desyare, li férem un platet de cumpliments. De llavò ensá, hem esperat de bades: fins al present, no s' es donada á rebre.

Un'altra coneguda nòstra *seuogatgina* també ensatá sa pòsta enviantmos unes glòses, que publicárem, sobre *mòdes des jovensans*. De llavò ensá, ¿l' heu tornada veure?... Ni la pols.

Tant una còm s' altra... No rès: val més dexarho está. No haurian d' essé femelles.

Mentres tant, per amor d' elles, ses nòstres ignorants lectores han hagut de tení devés un any de paciència, sense trobá demunt L' IGNORANCIA ni una parauleta sobre mòdes. Nòltros mascles, la veritat, hauriam volgut donarlos gust, posantlos entre y entre, qualche articlétxo sobre flocchs y banderetes; però francament, no hi tenim tranch, no hey tocam pilòta, y ja's sab: qui no es de l' art, el gasta.

Ara, á la fi, hem vista á un diari ciutadá una carta sobre mòdes, qu' una señora de lo més estirat y elegant de París, escriu á una coneguda séua; y t' obam que val la pena de traduirne un parey d' escapolons d' aquesta carta, per lo curiosos que son, y per veure si giñarém qualche parroquiiana nòstra á surti p' es Born ò per la Rambla amb qualche *novedat* d' aquestes qu' ara pareix que s' usan per París. Si's resòl á n' axò, ¡fará papé!

Diu sa carta:

«Sa túnica *Polignac* de vellut retxat negre y carmelita, está tayada en puntes recohides á devant, per formá *paniers* en es costats, y axamplarsé amb un *puif* aplegat per darrera sa túnica. Un garrit *fichú* de punt d' aguya formant puntes demunt un ramell de flors, nuades per

una gran taranta amb uys de topaci, completa aquest *traje bellissim*, (¡bellissim, ja's segü!) que, sa primera de totes que l'ha lluit a dins París, es estada una dama rossa tan elegant com aristocrática.»

Sobre tot, lectores, sa taranta: no vos olvideu de sa taranta amb uys de topaci: aquí está tot es mèrit.

Sa carta continuá:

«Es capell d'otoño anomenat *Corbeille de fruits*, (còvo de fruytes,) es es més acceptat per la gent *fashionable*, (vòl dí, gent des caramull des còvo;) cosa que no comprench; perque aquest tal *Corbeille* pareix un taurell de fruyteria, ò un trast de placera hortolana en dia de fira. Figuret un capell d'ales molt amples per amunt; tot carregat de reyms y melicotons y prunes y aubercòchs: pòsa demunt tot axò un aucell raro amb ses ales axamplades, que fa còm qui espipellá ses fruytes; y tendrás una idea d'es ponderat capell *Corbeille de fruits*, verdadera raresa de sa moda.»

Segueix sa carta explicant altres maneres d'endiumenjar-se *à la dernière*, y llavò fineix axí:

«Una noticia, per acabá. Comènsan à comparexe, encare que còm à mitx empagahides, aquelles famoses manegues, conegudes amb so nòm de *mangas de jamon*, (manegues de cuxòt.) Si la cosa va axí, no't venga de nou trobartè vestida, aquesta primavera, just axí còm anava sa téua señor' ávia. ¡Qué horror!

Tuya de corazon. — Luz.»

Amb axò no més, devòtes lectores, ja teniu feyna per un parey de setmanes. En tenirho llést, ja mos avisaréu, si vos cau bé. Nòltros hey serém à s'assatjà; li donarém una uyada de dalt à baix y per tot lo redó; y vos dirém si *fa polít*.

GORIET.

SES FARINERES.

I.

Un temps dins Mallorca
Reynava sa *Fam*;
Dins ses sèques terres
No hey plovia may.

Es blats no naxían;
Venian mals anys;
Es pòbres ploravan
Y feyan badays,
Y es ríchs no donavan
A fé cap jornal.

Quant tothòm sofria
Tal calamitat,
De la Pátria es pares,
Que's deyan *Jurats*,
Per racció donavan
Sis unses de pá.

Quant venia un barco
Carregat de blat,
La Sala mostrava
Sant Sebastiá;

Penjava es domasros
Y es cuadros daurats.
N' *Alóy* repicava,
Sonavan timbals,
Sant Pere tirava
Y es gòitx era tant
Que fòchs y alimares
Omplian Ciutat,
Y tot eran bulles
Orquestes y balls.

A n'es quatre dies
S'acabava es pá
Y á sentí tornava
Mallorca sa fam,
Y altre pich passavan
Sa racció ets *Jurats*:
Y tothòm clamava:
—Que dugan més blat
Volem fé farina.
Per podé pastá;
¡Farina! ¡Farina!
¡Farina! — ¡No n' hi ha!

II.

Axò durá sigles;
Y aquell desitx gran
De tení farina
Vá modificá
Costums y caràcter
D'ets séus habitants.

De sòus ni de lliures
Ningú en feya cás,
Si plé de farina
Mirava es séu sach.

Es presents més aptes
Per podé alcanjá
Favor ó justicia
Eran sachs de blat.

Es fornés lograven
Honra y dignidats,
Y es molinés eran
Señós menestrals.

Sa més dolsa música
Era es *tiquitach*
Que feyan ses dónes
Moguent un cedás.
Y era còm un Cònte
Tengut y mirat
Aquell que posehia
Pròp de La Real,
Devora sa Siquia
Molí que rodás,
Y pescava empleo
Dins es Sindicat.

Es ríchs no cercavan
Ses accions des *Banch*.
Ni per fé negòci.
Papés de s' Estat;
Sino que compravan
Corteres de blat
Per mòldre farina
Y fé molts de pans.
Era sa paraula
Més certa y formal
Y més á la moda
D'un bòn comerciant:
—¡Farina, farina,
Per vendre y comprá;
Farina, farina,
Farina fá el cás!

III.

S'industria seguia
Una marxa igual.
Tothòm s'ocupava
De farina ò grá.

Qui feya ensaymades,
Crespells, massapans,
Corbates, panades,
Cocarròys bullats;
Qui, casques, rosquilles,
Cuartos enllustrats,
Congrets y suspiros,
Galletes y pans.

D'amidó s'alsáron
Molts de fabricants,
De ferrutx y sémola
Macarrons gruxats,
Burbayó, burbayes,
Fidéus de malalt.

Fé tants de progressos
De pastissé l'art,
Que inventá ses coques
Amb esclata-sanchs,
Aubercòchs, cireres,
Y amb pebres torrats.

Inventá es rosaris
Qu'es fan per Tots-Sants;
Es pans de corriòla
Qu'es fan per Nadal,
Es cochs y ses dòlses,

Es coxins reals,
Rollets y medritxos,
Robiòls de brossat,
Bescuyt y dolsetes,
Xueladós d'infant,
Concos, formatjades,
Buñòls amb forat,
Panets, oreyanes,
Tortades en gran,
De foy, amb tayades
De carabassat;
Tambós, mantegades,
Y altres rebossats.

D'aquí vé á Mallorca
Sa fama tan gran
Que té de fé pastes
Ses millós qu' hey ha.
Per axò ses dónes
Sempre estan clamant:
¡Farina, farina,
Farina demán;
Farina, farina,
Per posá llevat!

IV.

Trenta torres altes
Vòltan la Ciutat,
Amb entenes gròsses
Y embats capgirats;
Grans manades donan
Quant entra s' embat,
Sense cap *Quijote*
Que los gòs matá.

Molins per ses siquies.
Molins dins Ciutat,
Molins per ses peñes,
Molins pròp de mar.
Molins per ses viles,
Molins en es Prat,
Y per dins ses cases
Molinets de sanch.

Y are *farineres*
En es Moliná;
Y altres farineres
Pròp de s' Arraval;
Y altres per ses viles
Més gròsses des plá;
Y un'altra disfòrja
N'están acabant,
Que s'obra moguda
Ne té cap d'allá.

Es dia qu' encenguin

Ses séues fornals,
Y ròdin ses màquines
Crechí que farán maítx.
De segú à Mallorca
No patirém fam
Mentres tanta mòla
Tenga que menjá.
Qu'en vengan de barques
De blat y mestay;
Ja tenim per mòldre
Tot es que durán.
Fassém tots farina
De cap à cap d'any,
Que qui té farina
Té es pa assegurat.
¡Visca sa farina
Que mata sa fam;
Farina, farina
Per aná en devant!

V.

Més tanta farina
¿Qui la menjará?
A fóra Mallorca
També menjan pans.
En durém à l'Àfrica,
A l'Àsia que es gran,
A Euròpa y à Amèrica,
Ponent y Llevant.
Y aquí dins Mallorca
N'hem mesté un bòn ratx:
¿A no qui no agrada
Sa fiya d'es blat,
Tan dolsa, tan fina,
D'un coló tan blanch,
Tan bona, tan blana,
Tan plena d'encants?
¿Qui no fá pastetes
Per empaperá?
¿Qui hey ha que no estiga
Enfarinolat?
¿Qui es es qui s'afluxa
D'un bòn quemuyá
Quant es xocolatè
Pren per berená?
Misses nòves dinen
Tots es capellans,
Y ets amichs los donan
Pastelons variats.
Sempre hey ha parteres,
Novies, infants,
Y totlòm fa fésta
Un dia cad'any.
Golosos y llépolos
No'n faltarán may.
Ses atlòtes joves
Se'n pòsan un pam
P'es coll y ses galtes
Per més agradá.
Y quant tantes còses
No sian bastans,
Porcells dins Mallorca
Hey ha à milenás
Qu'han mesté farina
Per podé engrexá.
Fassem tots farina,
Farina tot l'any,
Que qui té farina
Rès li pòt mancá.
¡Farina, farina,
Farina farán,
Farina es qui vulgan
Menjá molt de pá!

PEP D' AUBEÑA.

XEREMIADES.

«En vista de s'acuerdo de s'Ajuntament declarant *nulos* es nombraments de Tinent d'Alcalde, haguent tocat soleta altre vegada à Sineu s'Alcalde señó Perelló, amb us de sa llecència ilimitada que té, y trobantsè també amb llecència es Reigidó primé señó Gamundí y Tomás, s'ha encarregat accidentalment des despach de s'Alcaldía es Reigidó segon, don Evarist Argelés y Serra.
Ets ex-tinents d'Alcalde han fét ja entrega de ses insignies des séu càrrech à n'es mèstre de Ceremònies.

Veurem quant s'Alcalde s'establirà definitivament à Palma, donant per acabada sa llecència incondicional de que disfruta, si se procehirá à s'elecció d'es vuyt Tinents d'Alcalde.

Sense Alcalde y sense Tinents, s'Ajuntament no pòt aná, *maxime* amb sos graves y complicats negòcis que pèsan sobre s'administració municipal.»

Fins aquí hem traduït al peu de la lletra lo que deya es *Diari de Palma* de dilluns passat; y si se té en conte que es séu propietari y directó es membre de s'Ajuntament, se pòt creure que tot lo dit es la pura veritat.

Nòltros no volem fé cap comentari, perque está provat que es nòstro Ajuntament 'par que se riga de la bèfa; tant sòls hem volgut *consigná* es fets demunt L'IGNORANCIA, perque còm à ses Biblioteques y llibreríes més importants de Mallorca y de fóra Mallorca (no heu deym per vanaglòria) se colleccionan ets esemplás d'aquest setmanari desilustrat, es nòstros descendents pugan, d'ací à cent anys, sebre à n'es punt qu'han arribat ses còses y ets hòmos de La Sala, l'any de desgracia 1880.

*
* *

El Señó Governadó mos ha passat un ofici, nombrant es Directó de L'IGNORANCIA per formá part de sa Junta organitzadora de ses *Fires y fèstes populars de Palma*.

Moltes gracies per aquesta atenció.

*
* *

D'es mateix Govern de Provincia hem rebut també es prospècte de sa Rifa que fa s'Ajuntament de Madrid per dú à efecte una Exposició Hispano-Colonial. No'l publicam, perque es massa llarch per L'IGNORANCIA: però qui'l vulga veure y enterarsen, el trobará à qualsevòl d'es diaris de Ciutat, que farán hò publicar-lo.

¿Y es projecte de Rifés de s'Ajuntament nòstro? Are li deuen fé es mànech. Teniu un pòch de paciència; que lo primé de tot es fé y desfé es Tinents d'Alcalde.—Na Juana no es més d'una, y no'n pòt fé dues amb un pich.

*
* *

Un parey de pedres de sa cornisa des portal des Jardí Botànich (?) *olim* Hòrt de l'Hospital, están à punt de caure per virtut de ses rèls de ses herbes que ha sèt ò vuyt anys goxan allá demunt.

Dinen que per 'mor d'un clau, se pèrt una ferradura, per una ferradura se pèrt un cavall, per un cavall se pèrt un cavallé, per un cavallé se pèrt una batalla, y per una batalla se pèrt un reyne.

A *pari*, ò sia, apropòsit còls: una llavó cria un'herba, sa rèl d'un'herba òbri una junta, una junta ubèrta fá una gotera, una gotera podreix una jássara, una jássara podrida arruina un sòtil, etc., etc.

*
* *

Ja sabeu que per aquí se passetjava un aleman, persona molt sabuda y que feya un museu d'Història Natural; ydò bé: aquest bòn señó s'enamorá de ses bañes d'un hòu que guardava un amich séu, y aquest les hi regalá.

Un altre dia li fèren una visita uns señós y després de mostrarlós una partida d'escarabats y altres animalets, los mostrá ses bañes fentlos aquest discurs:

«Yo estaré mucho acradecido de la cornamenta del mio amijo..... é dale miles de crasias.»

Aquestes bañes estaban adornades de plata y duyan escrit es nòm des hòu, es dia y s'any en que l'havian mòrt à dins sa plassa.

Lo que s' diu per bañes gròsses, si tant anava d'axò..... à Palma en passetjan..... que les darian ben barato..... si les se poguessin arrancá.

*
* *

Ets enteniments s'alsan de puntes.

Recordam aquesta expressió d'un amich nòstro, perque hem sabut qu'un ferré de Santa María ha inventat una màquina per trencá metles. Es còsa molt senzilla, de pòch gast y que estovía molta feyna. Amb un dia ensata vint y cinch corteres de metles, y bastan un hòmo y un atlòt per manetjarla.

Qui'n vulga, à Santa María, carré Llarch, n.º 59, trobará s'inventó, n'Andreu Matheu y Viñes.

Axò ja s'qualque còsa.

*
* *

Aquell famós projecte de ferro-carril de que parlàrem temps enrera, que mos havia d'uní amb so Continent per mèdi de *colosales puentes metálicas*, pareix que té qui li vòl fé se competència.

Heu deym, perque segons notícies una Empresa constructora ha sollicitat à n'es Ministèri de Foment. (d'Espanya) autorisació per fé un ferro-carril que partint d'es Continent pas per mitx des Mediterráneo y fassa estació à Mallorca. Còm es de suposá, se li ha concedit tot-duna sa corresponent autorisació. Es qui defujian d'aná à València ò à Barcelona,

per pò d'es maretjament, están d'enhorabona.

Suposam que s'empleat qu'ha despatxat aquest expedient dèu sebre tanta Geografia com aquell altre d'es Ministèri de la Guerra, que un pich dispongué que un soldat de cavalleria que se alojava en es seu corté de Palma, *partís immediatament* de cap à Mahó.

Desd' ara expedim es nombrament de *Sòcios de mèrit* de L' IGNORANCIA à n' es Directòs d' es ferro-carril marítim y terrastre, *in fieri*, y aconseyam à ses empreses mallorquines de vapors que se disòlgan.

* *

Diuen que sa màquina de parlá, de Faber, está ara molt més perfeccionada per un nebot de s' inventó.

Desitjariam que aquest seño nebot inventás llavò sa màquina de callá, que molts la necessitan avuy en dia.

Seria una màquina de moltes aplicacions pràctiques.

No més apuntam s'ideà, suprimint es comentaris. Ja los faràn aquells qui de tot xèrran p' es colzos.

* *

Se parla altra vegada de tomá sa Carniceria véya, apuntalada ja fa temps, y que amenassa ruina.

Convendria esperá à que, abans de tomarla, un dia s' en vengués abaix una escapsió, y matás un parey de criatures.

O sino, esperá à havè tomat ses Enramades y havè donada sa rasant de Plassa.

Entre nòltros mallorquins, com frissam, no vé à cent anys.

* *

Dia 16 d' aquest mes s' obrirà es Teatro Principal.

Aquest hivèrn ses funcions serán de comèdia, representades per una Compagnia que, à n' es parexe, heu farà de lo milló.

Hey figurau uns quants nòms que son una bona garantia.

Hey anirém, y en tornarém parlá.

* *

Ses clavagueres tornan pudí, y de casta fòrta.

També ja pud' s' haverles d' acusá tantes vagades.

Déu augment un pam de nás à tots es qui n' ténen sa culpa.

* *

En es Born, un elegant amb vergue-ta, dirigintse à una *polla*:

— Sicilieta, s' espolsi es vestit; derre-
ra vostè hey du un animal.

Ella, girantse y fent sa mitja riaya:

— ¡Ah! ¡qu' es vostè, Rodopeno? Gra-
cies, dispens, no l' havia reparat.

* *

CORRESPONDENCIA DE BARCELONA.

FIRES Y FESTES.

Seño Directó de L' IGNORANCIA.

MOLT SEÑOR MEU: Aquells papés tant *macos* qu' aferraren p' es cantons devian está molt bantats; perque la mitat de còses que prometian han fét aygo.

Al manco à mitjan setmana en caygué una del cèl ben fòrta qu' amb un instant dexá es carrés més nòts que sa mèua bossa, que no hey puch trobá ni una blanca.

Fiauvos de programés y passau la mar fènt caramull dins es vapor, ajegut demunt una gàbia de conis (perque duyem tota casta d' animals) per veure, total rès, com diuen es diaris d' aquesta terra.

No dich que no hey haja hagut moltes còses, y balls en gran, millós que s' nòstros *boleros*, però al manco à Palma anavan gràtis y aquí un tenia que gratarsé sa bossa d' aconhortarsé mirant es portals y escoltant de part defòra.

Músiques p' es carrés, axò sí, s' en passetjaren y amb molt de bombo y platillos, y encenguéren alimares per la Rambla y dos d' tres carrés, però ses primeres fèren aygo y fins es derré dia de fèsta no lluiren.

Es tòros.... aygo; pegaren malament, encara que per veurelós hajem pagat molt bé y en bona moneda.

Sa processó.... aygo; per ventura va aná per dins l' Iglesia, per defòra no la vérem.

Es torneix.... aygo; ets hòmos del dia no servexen per posarsé es vestit y representá costums passades.

Y en tot y amb axò, s' aygo es lo qu' ha fét més papé aquests dies; pues ses regates per má anàren molt bé; un brolladó enrevoltat de tests plens de vert y amb llum elèctrich part-demunt feya bòn còp de vista, y una cascada en forma d' arch estava dispòsta amb molt de gust.

Però sa fèsta l' ha fèta sa gent, que n' hi havia molta; y la fèren també es pòbres que arribàren à sa llimosna qu' un bòn seño ha repartit cada dia; y es fondistes qu' heu feyan pagá à un uy, y es teatros que estavan plens, y es cafès de gom en gom, y es balls que no hey porian alicá una guya, y es tramvias que anavan al tip, y ets hostals que ja no hey cabia ningú.

Y fira.... l' han fèta molts de rellòtges que mudàren de guardapits y moltes bosses que passaren à altres butxaques y unes quantes atlòtes que firaren un nindl.

Lo demés, esceptuant es fòchs, ha fét aygo; pues jò que m' pensava veureu tot sense afluxá la mosca, y es qui fiàren des programa, mos hem fét tròns.

Y sa premsa que segons un (no sé qui) es sa artilleria des pensament, ha tronat molt fòrt.

Si haguessin pintat en aquells papés es gegants que s' han fét tota sa setmana per dins Barcelona, es drac y altres moxigangas, haurian més ben acertat; perque ses fires y fèstes que de lluy parexian gran cosa, vistes de pròp no han estat més que una figura de cartó.

Es matexos catalans heu han conegut, y per axò n' hi ha que parlan de descansá cinch anys abans de torná à celebrá ses fires de La Mercé.

Valga per avís y advertència à n' es nòstros paysans, que tractan de establí fires à Palma. O ferles bé de tot, d' no fé rès.

UN PAGÉS CONVIDAT.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Nous reys, nòces lleys.*

SEMBLANSES.—1. *En que té mollá.*

2. *En que té fuyes.*

3. *En que té torres.*

4. *En qu' hey ha articles.*

QUADRAT....—*Pop-Òlt-Pis.*

PREGUNTES....—1. *Embarcant es mul.*

2. *Vestit espellissat, còll de bea-*

ta, y llàgrimes de ciuda.

3. *Dins ses torres de la Seu.*

FUGA.....—*Per sa boca mór es peix.*

ENDEVINAYA.—*Un espumadó.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Dos Tranquils, Farineta, Quibuscum-*

que y *Un Undratzòl.*

Sis:—*J. d' ets Ases, Un Merlecano, Pèp Blat y*

Voraztoa.

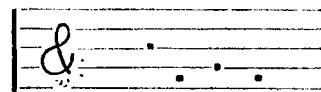
Cinch:—*Jordi des Recó, Un Catòlich y Un Sa-*

baté en dilluns.

Y una no més:—*Sa Confltera, Un Xino, K. D. T.*

y Un Humoristich Koó.

GEROGLIFICH.

Jané CLAR ¡Oh!

FEROSTAS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un pòrch singlá à una llampuga?
2. ¿Y una olivera à un hòmo barbut?
3. ¿Y un violí à sa Riera?
4. ¿Y un ca perdiué à un carro de parey?

UN XIMPLE.

QUADRAT DE PARAULES.

. . .
. . .
. . .

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides de per llarch y de través, digan: sa 1.ª retxa, lo que té una guya; sa 2.ª, un animal de poma; sa 3.ª, lo qu' hey ha à la mar.

P. PEXET.

PREGUNTES.

1. ¿Que s' es mesté per devallá una escala?
2. ¿Ahont va posá Déu ses mans à nòstros pare Adam?
3. ¿Com lograrém que ses dònes mos vajin sempre derrerera?

Q. R.

FUGA DE VOCALS.

D. B. Q. T V. T. TR..R.. N ..
X.

ENDEVINAYA.

Tench sa vista de diamant,

Y cercant aferrá bé

Lo qu' el mon té més lleugé,

Sempre al cèl estich mirant.

P.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vltus.)

9 OCTUBRE DE 1880.

Estampa den Pere J. Gelabert.